

Arrest

nr. 245 449 van 4 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DEN PERRE
Lambroeckstraat 10/1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 juni 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. VAN DEN PERRE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2020 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Brussel, 18.06.2020

Betrokkene werd gehoord door de politie van Berlare/Zele op 18/06/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

In uitvoering van de beslissing van E. S. (...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, wordt gegeven aan de genaamde N., A. (...), geboren op 12.09.1990 van Roemeense nationaliteit, het bevel om het grondgebied van België te verlaten.

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel 7, alinea 1 en de artikel 44ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 44ter:

Uit het dossier van de betrokkene blijkt dat hij al op zijn minst sinds 06/02/2020 in het Rijk verblijft.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Krachtens artikel 44ter en gelet op de dreiging van een nieuwe schending van de openbare orde wordt geen enkele termijn toegekend om het grondgebied te verlaten.

Artikel 7, alinea 1:

□ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene is door E. S. (...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, als een potentieel gevaar voor de openbare orde beschouwd;

De betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal, PV nr. DE.12.L8.002643/2020 van de politiezone van Berlare/Zele.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene, die op heterdaad betrapt werd op winkeldiefstal een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44bis, § 4.

Indien de voornoemde persoon geen gehoor geeft aan dit bevel kan hij, overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teruggeleid worden naar de grens en te die einde vastgehouden worden gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1

(,§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij

aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesesemorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij geen afschrift van de synthesesemorie per elektronische post heeft overgezonden zoals bepaald in het achtste lid, dan richt de hoofdgriffier aan de verzoekende partij een brief waarbij die partij wordt verzocht om binnen de acht dagen haar synthesesemorie te regulariseren.

Indien de verzoekende partij de synthesesemorie regulariseert binnen de acht dagen na de ontvangst van het in het negende lid bedoelde verzoek, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

Een synthesesemorie die niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht onontvankelijk te zijn. De procedure wordt voortgezet overeenkomstig het eerste lid en de Raad doet uitspraak op basis van het verzoekschrift.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

De Raad van State heeft in zijn rechtspraak over de toepassing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet als volgt gesteld in zijn arrest nr. 232.610 van 20 oktober 2015:

"uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet en de sedert de wetswijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesemorie." [...] "Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesemorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesesemorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir." [...] "Indien een verzoeker daarentegen zijn middel of middelen wenst aan te houden en hij wel degelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen wordt gevoerd, kan hij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een synthesesemorie in te dienen en daarin zijn middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middel of middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt hij tegemoet aan de hierboven in de verantwoording bij het amendement dat tot de laatste wijziging van het artikel 39/81 van de vreemdelingenwet heeft geleid aangehaalde bekommernis om hem toe te laten "te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij [wel] wenst aan te houden zodat [hij] de middelen samenvat"."

De Raad van State heeft deze redenering hernomen in zijn arrest nr. 232.853 van 10 november 2015 en aangevuld als volgt:

“Het komt de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe in de plaats van de feitenrechter te oordelen of een bepaalde memorie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen te worden beschouwd. Hij kan desgevraagd, [...], wel vaststellen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet heeft geschonden door toepassing van deze bepaling te maken zonder te onderzoeken of de toevoeging in verzoekers als synthesesmemorie ingediende akte al dan niet een werkelijke repliek vormt doch zich te beperken tot de vaststelling dat een integraal hernemen en dus een reproductie van het middel geen wetsconforme synthesesmemorie vormt.”

Hieruit blijkt dat de Raad dient te onderzoeken of de synthesesmemorie al dan niet een loutere herhaling vormt van het middel of de middelen in het verzoekschrift en indien dit het geval is, of er sprake is van een aanvulling die als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen kan worden beschouwd.

In casu stelt de Raad vast dat de middelen in de synthesesmemorie een kopie vormen van de middelen in het verzoekschrift. Verder blijkt dat verzoekende partij in de synthesesmemorie een nieuw middel heeft ontwikkeld, meer bepaald het vijfde middel.

De Raad van State heeft er evenwel al op gewezen dat: *“Artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet omschrijft de synthesesmemorie als een processtuk “waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”. Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het ontwikkelen van een nieuw middel of het geven van een nieuwe invulling aan een middel kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd.”* (RvS nr. 11874 (c) van 25 maart 2016).

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij in de synthesesmemorie niet op ontvankelijke wijze voor het eerst een nieuw middel kan opwerpen tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat de grondslag ervan slechts na het indienen van het verzoekschrift aan het licht is kunnen komen, *quod non in casu*. Immers betreft het nieuwe middel een ganse uiteenzetting inzake de COVID-19 pandemie. Deze pandemie en de maatregelen die in dat kader werden genomen zijn al gekend sinds minstens half maart 2020 en ruim voordat verzoekende partij haar verzoekschrift heeft ingediend. Ook het MB van 30 juni 2020 waarnaar de verzoekende partij verwijst dateert van voor het indienen van haar verzoekschrift op 3 juli 2020. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij deze argumenten niet al in het inleidende verzoekschrift had kunnen aanhalen.

In de memorie van toelichting bij de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) wordt expliciet gesteld dat *“in de synthesesmemorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden”* (Parl. St. Kamer 2010-11, nr. 0772/001, 22-23). De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesmemorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”* van dezelfde wet dat bepaalt dat *“geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn”*. Het begrip *“nieuw middel”* geldt ook voor de nieuwe uiteenzetting van het middel waardoor de verzoekende partij een nieuwe feitelijke grondslag geeft aan het middel (cf. RvS 26 februari 2013, nr. 222.647; RvS 10 mei 2012, nr. 219.287; RvS 15 december 2011, nr. 216.885; RvS 19 september 2011, nr. 215.199; RvS 19 september 2011, nr. 215.197; RvS 19 september 2011, nr. 215.200; RvS 3 mei 2010, nr. 203.574; RvS 23 december 2009, nr. 199.259; RvS 13 oktober 2008, nr. 186.998; RvS 19 april 2007, nr. 170.187; RvS 26 juni 2003, nr. 121.005). Enkel wanneer het middel onmogelijk in het inleidende verzoekschrift kon worden uiteengezet daar de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, kan hiervan worden afgeweken. In dit geval moeten dergelijke middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk worden opgeworpen.

Het is dan ook duidelijk dat artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet niet toelaat dat in de synthesesmemorie voor het eerst nieuwe “middelen”, dit is een voor het eerst in de synthesesmemorie aangevoerde schending van een rechtsregel alsook een nieuwe en verschillende feitelijke uiteenzetting omtrent de wijze waarop een rechtsregel wordt geschonden, ook al is dit in het kader van een antwoord op de nota, worden aangewend. Het toelaten van nieuwe rechtsmiddelen of een nieuwe uiteenzetting over de wijze waarop een reeds in het inleidende verzoekschrift aangevoerde rechtsregel wordt geschonden, zou immers de gelijkheid der partijen in het gedrang brengen daar de verwerende partij

alsdan niet de kans heeft gekregen om op het nieuwe middel schriftelijk te repliceren. Bovendien is één en ander niet te verzoenen met de uitdrukkelijke bepaling van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet dat de verzoekende partij de mogelijkheid biedt om een synthesesemorie neer te leggen *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

De Raad stelt verder vast dat, naast een herhaling van de reeds aangevoerde middelen en het toevoegen van een geheel nieuw middel, de verzoekende partij geen repliek heeft opgenomen in de synthesesemorie op de opmerkingen van de verwerende partij zoals uiteengezet in de nota met opmerkingen. Dit is ook onmogelijk nu de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend.

De advocaat betwist ter terechtzitting niet dat de synthesesemorie geen samenvatting van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift bevat en volhardt slechts in de uiteengezette middelen. Verder blijkt dat de verzoekende partij op niet-ontvankelijke wijze een nieuw middel heeft toegevoegd aan de synthesesemorie. In casu vertegenwoordigt de synthesesemorie geen enkele “meerwaarde”. Bijkomend wijst de Raad erop dat de advocaat van verzoekende partij perfect de mogelijkheid had om negatief te antwoorden op de uitnodiging van de griffie om een synthesesemorie neer te leggen, waardoor de procedure zou zijn voortgezet conform artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede merkt de Raad op dat wanneer in de omstandigheid dat een verzoekende partij toch vraagt om een synthesesemorie in te dienen en zij zich vervolgens in die synthesesemorie beperkt tot het louter herhalen van de middelen uit het inleidend verzoekschrift en op niet-ontvankelijke wijze een middel toevoegt, zij dilatoir handelt. Op die wijze verlengt zij immers nodeloos de behandeldingsduur van haar zaak.

De Raad besluit dat de synthesesemorie niet voldoet aan de vereisten die door de wet worden gesteld. Conform de rechtspraak van de Raad van State geldt in dit geval niet de sanctie van het verlies van het vereiste belang uit artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907), maar kan de Raad, na te hebben vastgesteld dat de synthesesemorie niet voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet niet anders dan het beroep tot nietigverklaring verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER